

EBA/GL/2023/06

19.7.2023

Ohjeet

kokonaiselvytyskapasiteetista elvytyssuunnittelussa

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla oikeudellista kehystään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 11.12.2023, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään EPV:n verkkosivustolla olevalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään "EBA/GL/2023/06". Ilmoituksen voi lähettää henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Kohde, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

5. Näissä ohjeissa täsmennetään, miten laitosten olisi sisällytettävä elvytyssuunnitelmiin ja konsernien elvytyssuunnitelmiin yhteenveto niiden kokonaiselvytykskapasiteetista direktiivin 2014/59/EU² 5 ja 7 artiklan ja liitteessä olevan A jakson 1 kohdan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075³ 1 luvun II jakson mukaisesti ja miten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitosten kokonaiselvytykskapasiteettia elvytyssuunnitelmien ja konsernien elvytyssuunnitelmien arvioinnin yhteydessä kyseisen direktiivin 6 ja 8 artiklan sekä komission delegoidun asetuksen 1 luvun III jakson mukaisesti.

Soveltamisala

6. Näitä ohjeita sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyihin laitoksiin, joita koskevat mainitun direktiivin 5–9 artiklassa säädetyt velvoitteet, sellaisina kuin ne määritellään tarkemmin komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 3–21 artiklassa.
7. Näitä ohjeita sovelletaan yhteisö- tai laitostasolla laitoksiin, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmään.
8. Laitoksiin, jotka kuuluvat direktiivin 2013/36/EU⁴ 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, sovelletaan näitä ohjeita unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla ja sen tytäryritysten tasolla.
9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää, miten näitä ohjeita sovelletaan kokonaisuudessaan tai osittain laitoksiin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 4 artiklassa säädetyt yksinkertaistettuja velvoitteita niiden elvytyssuunnitelmien osalta.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytyssuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytyssuunnitelmien ja konsernien elvytyssuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184 8.7.2016, s.1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta osaa 26 ja 41–47 kohdista laitoksiin, jotka ovat sijoituspalveluyrityksiä, jos niiden soveltaminen ei olisi tarkoituksenmukaista sijoituspalveluyrityksen tai sijoituspalveluyrityksryhmän elvytyssuunnitelman kannalta, ottaen huomioon sen liiketoimintamallin samoin kuin sen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon tai monimutkaisuuden.

Keitä ohjeet koskevat

11. Nämä ohjeet osoitetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja viii alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa määritellyille finanssilaitoksille, jos kyseiset finanssilaitokset kuuluvat näiden ohjeiden soveltamisalaan.

Määritelmät

12. Ellei toisin mainita, näihin ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2014/59/EU, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä (EU) 2019/2034 käytetyillä ja määritellyillä termeillä.

3. Täytäntöönpano

Voimaantulopäivä

13. Näitä ohjeita sovelletaan 11.01.2024.

4. Laitosten kokonaiselvytykskapasiteetin puitteiden määrittäminen

14. Laitosten on kokonaiselvytykskapasiteetin määrittämiseksi määriteltävä seuraavat tekijät näiden ohjeiden I jakson mukaisesti:
- luettelo uskottavista ja toteuttamiskelpoisista elvytystoimintavaihtoehdoista
 - vakavat makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaariot.
15. Edellisten tekijöiden määritelmän mukaisesti laitosten olisi määritettävä kokonaiselvytykskapasiteetti ”skenaariokohtaisten elvytykskapasiteettien” vaihteluvälinä kaikille olennaisille elvytyssuunnitelmassa tarkastelluille vakaville makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioille, jolloin ”skenaariokohtainen elvytykskapasiteetti” määritetään kunkin sellaisen elvytystoimintavaihtoehdon määrällisten vaikutusten summana, joka olisi käytettävissä ja tarkoituksenmukainen kussakin erityisessä skenaariossa ja joka on ilmaistu määrällisesti 26 kohdassa lueteltujen laitosten elvytyssuunnitelman indikaattoreiden perusteella, jotka liittyvät pääomaan (mukaan lukien vipuvaikutus) ja maksuvalmiuteen (”asianmukaiset elvytyssuunnitelman indikaattorit”).

I jakso. Kokonaiselvytykskapasiteetin perustekijät

Luettelo uskottavista ja toteuttamiskelpoisista elvytystoimintavaihtoehdoista

16. Kokonaiselvytykskapasiteetin määrittämisen lähtökohtana olisi oltava kattava luettelo uskottavista ja toteuttamiskelpoisista elvytystoimintavaihtoehdoista, joista kutakin tarkastellaan toisistaan riippumatta ja ilman viittausta elvytyssuunnitelman erityisskenaarioihin. Laitosten olisi valittava tästä luettelosta kaikki elvytystoimintavaihtoehdot, joita voitaisiin käyttää kussakin erityisessä skenaariossa, mikä osoittaa niiden skenaariokohtaisen elvytykskapasiteetin.
17. Jotta voidaan varmistaa, että kokonaiselvytykskapasiteetti tosiasiallisesti kuvaa laitosten kykyä palauttaa taloudellinen tilanteensa merkittävän heikkenemisen jälkeen, vain elvytystoimintavaihtoehdot, joita laitokset pitävät uskottavina ja toteuttamiskelpoisina direktiivin 2014/59/EU II osaston I luvun II jakson, komission delegoidun asetuksen 2016/1075 8–12 artiklan ja kohdassa 18 esitettyjen yleisten tekijöiden mukaisesti, tulisi ottaa huomioon, kun ne määrittävät kokonaiselvytykskapasiteettia.

18. Elvytystoimintavaihtoehtojen uskottavuuden ja toteutettavuuden arvioinnin yleisissä tekijöissä, jotka laitosten on otettava huomioon kokonaiselvytyskapasiteettia määrittäessään, olisi otettava huomioon vaihtoehdon tyyppi, laitosten erityinen liiketoimintaprofiili ja olemassa oleva makrotaloudellinen toimintaympäristö ja niihin olisi sisällyttävä erityisesti seuraavat tekijät:
- odotettu ulkoinen vaikutus keskeisiin sidosryhmiin sekä elvytysvaihtoehdon toteuttamisen ennakoitu vaikutus rahoitusjärjestelmään
 - laitoksen tai sen vertaislaitosten aiemmat kokemukset elvytysvaihtoehdon toteuttamisesta, jos tietoja on saatavilla
 - valmiustaso panna elvytysvaihtoehto täytäntöön
 - toiminnan jatkuvuuden arviointi elvytystoimintavaihtoehdon täytäntöönpanon jälkeen, mukaan lukien kaikki järjestelyt rahoitusmarkkinoille pääsyn ylläpitämiseksi ja sisäisten prosessien toiminta
 - odotettu taloudellinen vaikutus laitoksen asiaankuuluvaan pääomaan, maksuvalmiuteen, kannattavuuteen ja riskiprofiiliin sellaisten selkeiden ja läpinäkyvien keskeisten oletusten pohjalta, joilla varmistetaan arvion uskottavuus
 - elvytystoimintavaihtoehdon täytäntöönpanon odotettu aikataulu
 - mahdolliset toiminnalliset, oikeudelliset, maineeseen liittyvät ja taloudelliset esteet sekä muut elvytystoimintavaihtoehdon täytäntöönpanon esteet.

Vakavat makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaariot

19. Kokonaiselvytyskapasiteetin toinen tekijä ovat ”vakavat makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaariot”. Kokonaiselvytyskapasiteetin määrittämiseksi laitosten olisi laskettava elvytyskapasiteettinsa nimenomaisesti elvytysuunnitelmassa esitettyjä asiaankuuluvia skenaarioita varten (eli ns. skenaariokohtainen elvytyskapasiteetti).
20. Skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskemiseksi laitosten olisi oletettava, että skenaario johtaa siihen, että ne rikkovat SREP:n mukaista kokonaisuvaatimusta tai vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta (TSCR tai TSLRR), sellaisena kuin se on määritelty Euroopan pankkiviranomaisen ohjeissa valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä sekä valvonnallisista stressitesteistä (jäljempänä 'SREP-ohjeet')⁵, tai viimeisimmässä SREP-arvioinnissa määritellyn lakisääteisen vähimmäismaksuvalmiusvaatimuksen.
21. Poikkeustapauksissa, joissa laitos väittää, että se ei pysty laatimaan uskottavaa vakavaa skenaariota, joka johtaisi 20 kohdassa määriteltyjen pääoma- tai velkaantumisastevaatimusten rikkomiseen, laitoksen olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille yksityiskohtainen selvitys

⁵ EBA/GL/2022/03

siitä, miksi kyseistä skenaariota olisi silti pidettävä niin vakavana, että se voisi olla laitoksen kaatumisen aiheuttava uhka, ellei elvytystoimia toteuteta ajoissa.

II jakso Skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskeminen

Lähtökohta

22. Laitosten olisi pidettävä skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskennan lähtökohtana minkä tahansa elvytyssuunnitelman indikaattorin rikkomista, joka elvytyssuunnitelman mukaan johtaisi siihen, että laitos päättäisi toteuttaa yhden tai useamman elvytystoimintavaihtoehdon.

Aikataulu

23. Arvioidessaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 12 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua elvytystoimintavaihtoehdon odotettua aikatauluarviota laitosten olisi skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskemiseksi otettava huomioon elvytystoimintavaihtoehtojen erityispiirteet ja skenaarioon sisältyvien tapahtumien tyyppi (esim. koko järjestelmän laajuinen, idiosynkraattinen, yhdistetty).
24. Laitosten olisi laskettava elvytysvaihtoehtojensa toteuttamisen vaikutukset, vaikutus niiden pääomapositioon (mukaan lukien velkaantumisaste) 18 kuukauden aikajänteellä ja vaikutus likviditeettiasemaan kuuden kuukauden aikajänteellä 22 kohdan mukaisesti määritetystä alkamisajankohdasta alkaen.
25. Niiden elvytystoimintavaihtoehtojen osalta, joiden aikataulu on pidempi kuin 24 kohdassa esitettyjen vaihtoehtojen osalta, ainoastaan kyseisessä kohdassa esitettyjen aikataulujen puitteissa havaitut vaikutukset olisi otettava huomioon laskettaessa skenaariokohtaista elvytyskapasiteettia.

Ilmoitus

26. Laitosten tulee ilmoittaa skenaariokohtainen elvytyskapasiteettinsa ainakin seuraavien "asianmukaisten elvytyssuunnitelman indikaattorien" osalta⁶:
- ydinpääoman (CET1) suhde
 - kokonaisvakavaraisuussuhde
 - vähimmäisomavaraisuusaste
 - maksuvalmiusvaatimus (LCR)
 - pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)

⁶ Sisältyy direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan mukaisten elvytyssuunnitelmaa koskevista indikaattoreista annettujen EPV:n ohjeiden liitteeseen II ("Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien vähimmäisluettelo") (EBA/GL/2021/11).

Tapauksissa, joissa laitokset eivät ole sisällyttäneet lueteltuja indikaattoreita elvytysuunnitelman indikaattoreiden puitteisiin elvytysuunnitelmaa koskevista indikaattoreista annetuissa EPV:n ohjeissa ⁷ esitetyn kumottavissa olevan oletaman perusteella, skenaariokohtainen elvytyskapasiteetti olisi ilmaistava vastaavien korvaavien indikaattoreiden avulla. Laitosten olisi sisällytettävä elvytysuunnitelmiinsa asiaankuuluvien indikaattoreiden laskennan perustana olevat nimellismäärät (osoittaja ja nimittäjä), jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat asianmukaisesti arvioida ja kyseenalaistaa raportoidut luvut.

27. Laitosten olisi ilmaistava skenaariokohtainen elvytyskapasiteettinsa raportoimalla 15 kohdassa määriteltyjen elvytystoimintavaihtoehtojen vaikutusten summa määrittääkseen, missä määrin ne pystyvät elpymään kyseisessä skenaariossa. Vaikutukset olisi esitettävä ”asianmukaisina elvytysuunnitelman indikaattoreina” ajan kuluessa, asiaankuuluvat aikaryhmät mukaan lukien, 24 kohdan mukaisesti määritetyn aikataulun mukaisesti.

III jakso Kokonaiselvytyskapasiteetin määrittäminen

Vaihe 1 – Elvytystoimintavaihtoehtojen valinta

28. Skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskemiseksi laitosten olisi valittava 16–18 kohdan mukaisesti uskottavien ja toteuttamiskelpoisten elvytystoimintavaihtoehtojen luettelosta kaikki kyseisessä skenaariossa käytettävissä olevat ja asianmukaiset vaihtoehdot. Laitosten ei pitäisi ottaa huomioon elvytysvaihtoehtoja, joiden onnistuneen täytäntöönpanon todennäköisyys on pieni tai rajallinen, laskiessaan skenaariokohtaisia elvytyskapasiteettejaan.

Vaihe 2 – Elvytystoimintavaihtoehtojen mukauttaminen: muut rajoittavat tekijät

29. Valitessaan tiettyyn skenaarioon sopivia elvytystoimintavaihtoehtoja laitosten olisi otettava huomioon erityisesti seuraavat elvytystoimintavaihtoehtojen samanaikaiseen tai peräkkäiseen täytäntöönpanoon liittyvät rajoittavat lisätekiöt:
- vastavuoroinen poissulkevuus – ovatko jotkin elvytystoimintavaihtoehdot toisensa poissulkevia
 - keskinäiset riippuvuussuhteet – voisiko yhden elvytystoimintavaihtoehdon aktivointi vaikuttaa toisen vaihtoehdon myöhempään tai samanaikaiseen täytäntöönpanoon
 - operatiiviset valmiudet toteuttaa useita elvytystoimintavaihtoehtoja samanaikaisesti
 - maineeseen kohdistuvien vaikutusten lisääntyminen – voisiko useiden elvytystoimintavaihtoehtojen toteuttaminen yhdessä vähentää niiden vaikutusta ja luoda esteistä tai johtaa merkityksellisiin maineeseen kohdistuviin vaikutuksiin

⁷Ks. liite II – Elvytysuunnitelmaa koskevien indikaattoreiden vähimmäisluettelo EPV:n ohjeissa direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan mukaisista elvytysuunnitelmaa koskevista indikaattoreista (EBA/GL/2021/11).

- e. niiden liiketoimintamalliin tai kannattavuuteen kohdistuvat seuraukset, kun useampaa kuin yhtä elvytystoimintavaihtoehtoa, jolla ei yksinään ole merkittävää vaikutusta, sovelletaan yhdessä tai peräkkäin muiden vaihtoehtojen kanssa (yhdistetyt seuraukset).

Vaihe 3 – Skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin laskeminen

30. Laskettaessa skenaariokohtaista elvytyskapasiteettia laitosten olisi käytettävä dynaamista tasetta, ja sen vuoksi tietyn skenaarion mukaisista elvytystoimintavaihtoehdoista johtuvissa vaikutuksissa olisi otettava huomioon aiemmin käytettyjen elvytystoimintavaihtoehtojen vaikutukset, jos niitä on käytetty samassa skenaariossa. Pääoman liikkeeseenlaskun vaikutuksessa olisi erityisesti otettava huomioon kokonaisriskin määrän (TREA) perusta ajankohtana, jona se pannaan täytäntöön stressiskenaariossa. Jos riskien vähentämisen kaltaiset elvytystoimintavaihtoehdot olisi toteutettu aiemmin samassa skenaariossa, TREA-perusta olisi suotuisampi.

Vaihe 4 – Kokonaiselvytyskapasiteetin vaihteluvälin määrittäminen

31. Kokonaiselvytyskapasiteetin vaihteluvälin määrittämiseksi laitosten tulisi tarkastella korkeinta ja alinta skenaariokohtaista elvytyskapasiteettia pääoman osalta, mukaan lukien velkaantuneisuus (oman pääoman kokonaiselvytyskapasiteetti) ja maksuvalmiutta (maksuvalmiuden kokonaiselvytyskapasiteetti) ”asianmukaisina elvytyssuunnitelman indikaattoreina” käyttäen merkityksellisiä skenaarioita kullekin näistä ulottuvuuksista. Tässä yhteydessä laitosten olisi pidettävä merkityksellisinä skenaarioita, joissa pääoma, mukaan lukien velkaantumisaste (oman pääoman kokonaiselvytyskapasiteetti) ja/tai maksuvalmius (maksuvalmiuden kokonaiselvytyskapasiteetin suhteen) ”asianmukaiset elvytyssuunnitelman indikaattorit” on vähentynyt.

5. Toimivaltaisten viranomaisten arvio kokonaiselvytyskapasiteetista

32. Arvioidessaan elvytysuunnitelmia toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava seuraavissa kohdissa säädetyllä tavalla, että laitokset noudattavat näiden ohjeiden 4 osaston säännöksiä⁸ määrittäessään kokonaiselvytyskapasiteettiaan.

I jakso. Skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin arviointi

33. Arvioidakseen laitosten tarjoamaa skenaariokohtaista elvytyskapasiteettia kussakin vakavassa makrotalouden ja rahoitusalan stressitilanteessa toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitosten esittämien skenaarioiden yleistä riittävyttä direktiivin 2014/59 5 artiklan 6 kohdan ja 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti, siten kuin ne on määritelty EPV:n ohjeissa elvytysuunnitelmiin sisällytettävistä eri skenaarioista⁹ ja näiden ohjeiden 4 osaston mukaisesti.

34. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava, ovatko skenaariot riittävän vakavia 20 kohdassa määriteltyihin kriteereihin nähden. Edellä 21 kohdassa tarkoitettussa poikkeustapauksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitosten toimittamia yksityiskohtaisia selvityksiä (jotta tällainen skenaario voitaisiin edelleen katsoa riittävän vakavaksi) ja päätettävä, onko skenaarion vakavuus riittävä, kun otetaan huomioon muun muassa laitosten yleinen riskiprofiili. Tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitosten ennakoima skenaario ei ole riittävän vakava, ne voivat vaatia laitoksia tekemään tarvittaessa mukautuksia, mukaan lukien elvytysuunnitelman uudelleen toimittaminen direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan mukaisen olennaisten puutteiden arvioinnin tuloksena. Arvioidessaan kokonaiselvytyskapasiteettia toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi ottaa huomioon tällaiseen skenaarioon perustuvaa laitosten skenaariokohtaista elvytyskapasiteettia.

35. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitosten valitsemien elvytystoimintavaihtoehtojen uskottavuus ja toteutettavuus, mukaan lukien aikataulu, vaikutukset ja mahdolliset rajoittavat tekijät, ja niiden olisi vakavan makrotalouden ja rahoitusalan stressin yhteydessä kyseenalaistettava se, missä määrin laitokset voisivat palauttaa elinkelpoisuutensa ja taloudellisen tilanteensa.

36. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan tarkistettava laitosten suorittamat arvioinnit ja laskelmat, jotka kattavat erityisesti seuraavat osa-alueet:

- a. toteutettavuus/todennäköisyys, että elvytystoimintavaihtoehto pantaisiin onnistuneesti täytäntöön, muun muassa tarkastelemalla elvytystoimintavaihtoehtojen toteutettavuutta,

⁸ 4 osasto: Laitosten kokonaiselvytyskapasiteettien puitteiden määrittäminen.

⁹ EBA/GL/2014/06, 18. heinäkuuta 2014.

jos niiden oletetaan olevan epärealistisia tai niiden perustana ei ole asianmukainen arviointi 16–18 kohdan mukaisesti

- b. elvytystoimintavaihtoehtojen täytäntöönpanon aikataulu, myös pidentämällä niiden täytäntöönpanon odotettua määräaika, jos laitoksen arviointia pidetään epärealistisena. Tapauksissa, joissa elvytystoimintavaihtoehtojen aikataulu ylittäisi 24 kohdassa määritellyn määräajan, toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon ainoastaan asianomaisissa määräajoissa havaitut vaikutukset kokonaiselvytyskapasiteettia koskevassa arvioinnissa
- c. elvytystoimintavaihtoehtojen määrällisen vaikutuksen arviointi, mukaan lukien vaikutuksen mukauttaminen alaspäin tai aliarvostusten soveltaminen laitosten toimittamaan kvantifointiin, jos elvytystoimintavaihtoehtojen todennäköinen vaikutus ei perustu realistisiin ja uskottaviin oletuksiin ja kvantifointeihin
- d. muut rajoittavat tekijät, jotka liittyvät elvytystoimintavaihtoehtojen samanaikaiseen tai vaiheittaiseen toteuttamiseen, kuten 29 kohdassa täsmennetään, muun muassa poistamalla tai mukauttamalla tiettyjen vaihtoehtojen vaikutus alaspäin, jos havaitaan tiettyjen vaihtoehtojen välinen yhteys, ja asetetaan etusijalle muun muassa vaihtoehdot, joilla on korkein toteutettavuustaso ja/tai joilla on olennaisin vaikutus kyseisellä täytäntöönpanokaudella.

37. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon vertaisryhmäanalyysi, jos se on tarkoituksenmukaista ja saatavilla, jotta voidaan edistää muun muassa seuraavaa:

- a. eri skenaarioissa toteutettavien elvytystoimintavaihtoehtojen vertailu eri laitosten välillä, jolloin voidaan selvittää, ovatko tiettyntyyppiset vaihtoehdot jääneet joltakin laitokselta huomaamatta
- b. vertaisryhmävertailu kunkin elvytystoimintavaihtoehdon odotetusta taloudellisesta vaikutuksesta eri stressiskenaarioissa
- c. laitosten välinen vertailu siitä, kuinka kauan elvytystoimintavaihtoehdon toteuttaminen ja sen hyötyjen hyödyntäminen todennäköisesti kestää
- d. laitosten välinen vertailu odotetuista esteistä ja valmistelutoimenpiteistä kunkin elvytystoimintavaihtoehdon osalta.

II jakso Kokonaiselvytyskapasiteetin arviointi – ”mukautettu kokonaiselvytyskapasiteetti”

38. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitokset laskevat kokonaiselvytyskapasiteetin siten, että se on alhaisimman ja korkeimman skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin vaihteluväli sekä pääoman (mukaan lukien velkaantuneisuus) että maksuvalmiuden kannalta ”asianmukaisten elvytysuunnitelman indikaattoreiden” osalta 31 kohdassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti.

39. Toimivaltaisten viranomaisten olisi laitosten skenaariokohtaisen elvytyskapasiteetin arvioinnin perusteella määritettävä laitosten mukautettu kokonaiselvytyskapasiteetti vaihteluvälinä sekä pääoman mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin että maksuvalmiuden mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin osalta ja suoritettava kokonaiselvytyskapasiteetin määrällinen ja laadullinen kokonaisarviointi.
40. Mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin olisi kuvastettava toimivaltaisten viranomaisten arviota laitosten kokonaiselvytyskapasiteetista, kun ne ovat tarkastelleet ja tarkistaneet määrittämänsä asiaankuuluvat tekijät. Tämän arvioinnin tulosten perusteella toimivaltaisten viranomaisten mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin olisi oltava joko pienempi tai yhtä suuri kuin laitosten määrittämä kokonaiselvytyskapasiteetti.

Kokonaiselvytyskapasiteetin pistemäärä

41. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava 39 ja 40 kohdan mukaisesti määritetty mukautettu kokonaiselvytyskapasiteetti ja määritettävä seuraavat tasot ottaen huomioon "asianmukaisten elvytyssuunnitelman indikaattoreiden" kynnsarvot ja niihin liittyvät lakisääteiset vaatimukset:
- "hyväksyttävä" – tapauksissa, joissa laitosten "asianmukaiset elvytyssuunnitelman indikaattorit" ovat mukautetun elvytyskapasiteetin huomioon ottamisen jälkeen elvytyssuunnitelman indikaattoreita koskevien ohjeiden mukaisesti määriteltyjen kynnsarvojen yläpuolella
 - "riittävä mutta parantamisen varaa" – tapauksissa, joissa laitosten "asianmukaiset elvytyssuunnitelman indikaattorit" mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin sisällyttämisen jälkeen eivät ylitä elvytyssuunnitelman indikaattoreita koskevien ohjeiden mukaisesti määriteltyjä kynnsarvoja, mutta ne olisivat edelleen yhtä suuret tai suuremmat kuin laitosten pääoma, mukaan lukien 20 kohdassa tarkoitettua velkaantuneisuutta ja maksuvalmiutta koskevat sääntelyvaatimukset, joihin lisätään kaikki sovellettavat sääntelypuskurit
 - "heikko" – tapauksissa, joissa laitosten "asianmukaiset elvytyssuunnitelman indikaattorit", sen jälkeen, kun mukautettu kokonaiselvytyskapasiteetti on otettu mukaan, eivät täytä 20 kohdassa tarkoitettuja laitosten pääomaa (velkaantuneisuus mukaan lukien) ja maksuvalmiutta koskevia sääntelyvaatimuksia, joihin lisätään kaikki sovellettavat sääntelypuskurit.
42. Tapauksissa, joissa mukautettu kokonaiselvytyskapasiteetti vaihtelee 41 kohdan mukaisten eri tasojen välillä, toimivaltaisten viranomaisten olisi valittava sopivin luokitus ottaen huomioon erityisesti skenaarioiden vakavuuden ja eri tasoille sijoitettujen "asianmukaisten elvytyssuunnitelman indikaattoreiden" määrä.

43. Kokonaiselvytyskapasiteetin arvioinnin täydentämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon yleiset laadulliset näkökohdat, joita ei ole jo otettu huomioon mukautetussa kokonaiselvytyskapasiteetissa tai kokonaiselvytyskapasiteetin puitteissa. Tämä voi johtaa siihen, että toimivaltaiset viranomaiset muuttavat 41 kohdan mukaista ohjeellista pisteytystä ylös- tai alaspäin, jos ne katsovat, ettei se vastaa täysin laitosten kokonaiselvytyskapasiteetti-asemaa, ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:
- laitosten kokonaiselvytyskapasiteetin määrittämisen ja toimivaltaisten viranomaisten mukautetun kokonaiselvytyskapasiteetin ero
 - yleinen näyttö tai aiemman täytäntöönpanokokemuksen puute
 - valmistelutoimenpiteiden olemassaolo tai puuttuminen ennen vaihtoehtojen toteuttamista
 - lisätiedot elvytystoimintavaihtoehtojen keskittymisasteesta, täytäntöönpanon aikataulusta, toteutettavuudesta ja uskottavuudesta sekä laitosten soveltamasta stressitasosta
 - laitosten kyky vastata tietojen saatavuudesta, laadusta ja yhdistämisestä sekä laitosten hallintotavasta kriisinhallintavalmiuden osalta.
44. ”Heikon” kokonaiselvytyskapasiteetin olisi johdettava joko elvytysuunnitelman olennaisten puutteiden arviointiin direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan mukaisesti tai tietyn kokonaiselvytyskapasiteettiin liittyvän parannusalueen määrittämiseen toimivaltaisten viranomaisten laitosten elvytysuunnitelmaa koskevassa arvioinnissa.
45. Jos kokonaiselvytyskapasiteetti on riittävä mutta siinä on parannettavaa, se voi johtaa siihen, että toimivaltaisten viranomaisten laitosten elvytysuunnitelmaa koskevassa arvioinnissa yksilöidään tietty kokonaiselvytyskapasiteettiin liittyvä osa-alue.
46. Arvioidessaan kokonaiselvytyskapasiteettiin liittyvän olennaisen puutteen tai tietyn parannusalueen tunnistamista 44 ja 45 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon seuraavat tilanteet (luettelo ei ole tyhjentävä):
- toimiiko laitos jo vakavassa stressitilanteessa, myös silloin, kun on pyydetty direktiivin 2013/36/EU 142 artiklan mukaista pääoman ylläpitämissuunnitelmaa
 - onko laitos jo parantanut kokonaiselvytyskapasiteettia aiempiin elvytysuunnitelmiin verrattuna, eikä laitoksen koon, liiketoimintamallin ja riskiprofiilin vuoksi ole enää mahdollista parantaa kokonaiselvytyskapasiteettia
 - onko laitoksen pääoma-, velkaantumis- ja/tai maksuvalmiusasema vakaa suhteessa sääntelyvaatimuksiin ja ovatko laitoksen käyttämät skenaariot näin ollen erittäin ankaria ja siten liian tiukkoja vertaislaitoksiin nähden.
47. Edellä 41–43 kohdassa tarkoitetun luokittelun pitäisi tukea toimivaltaisten viranomaisten kokonaiselvytyskapasiteetin arviointia elvytysuunnitelman yleisen arvioinnin olennaisena osana.